Ч. 218. Пятниця 13 жовтня (30 вересня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

По Маршалку промовив Є. Ексц. п. Намістник ґр. Андрій Потоцкий і заявив зараз на самім початку своєї бесіди, що з ухвалених торік законів майже всі важнїйші, одержавши найв. санкцию, увійшли в житє. Рада шкільна краєва зібрала ся дня 24 липня перший раз в новім складі і головна праця перейшла з повних засідань на секциї. При сїй нагоді подав п. Намістник деякі відомости з краєвого шкільництва і зачав від шкіл народних.

П. Намістник подав до відомости, що системізовано трету посаду інспектора шкільного для львівского округа міского а системізованя другої посади інспектора заміского треба сподївати ся вже в найблизшім часі. Краєва Рада шкільна буде старати ся о системізоване посади інспектора для зборівского округа і иньших округів, де один інспектор не може дати собі ради. Рада шкільна стремить також до виєднаня нової посади інспектора краєвого для шкіл народних і сталої посади фахового інспектора науки господарства.

Єсть надія, що в найкоротшім часї число семінариий учительских, котрих єсть тепер 11 мужеских а 3 женьскі, збільшить ся. Семінария учительска в Новім Санчи розвиває ся добре. Від часу послїдного звіту з'орґанізовано 94 шкіл народних. Народне шкільництво розвиває ся нормально, а поступ слїдно у величезнім напливі молодїжи до шкіл середних. Число дїтий учащаючих на щоденну науку зросло майже до 7000. Число укваліфікованих учителїв збільшило ся о 280, без кваліфікациї 80. В справі практичної науки садівництва і пчільництва показали ся дуже добрими курси для учителїв устроювані в ріжних сторонах краю, а в переважній части округів шкільних знаходять ся учителї, що ревно займають ся городництвом.

В сїм роцї збільшила ся знову значно фреквенция в школах середних, бо прибуло 2009 учеників. Зріст той зазначив ся далеко більше в ґімназиях як в школах реальних, бо із сего річного приросту припадає на ґімназиї 95 процент, а на школи реальні лиш 5 процент. Дальше згадав п. Намістник про основане ґімназиї в Мільци і рускої в Станиславові. На слїдуючий рік приготовляють ся отвореня ґімназий в Сокали і Горлицях. Закон о введеню другої мови краєвої в середних школах узискав найвисшу санкцию і на тій основі заведено науку другої мови краєвої в польській і рускій ґімназиї в Станиславові і в обох ґімназиях в Перемишли від першої кляси.

Опісля говорив п. Намістник про нещастя елементарні в нашім краю і акцию запомогову. При сїй нагодї сказав п. Намістник по руски: „Рівнобіжно з тою акциєю роздавав я управителям старостств субвенциї на публичні роботи в цїли доставленя населеню зарібку. Той спосіб субвенциї уважаю за найвідповіднїйший, бо она дістає ся в руки дїйстно потребуючих помочи, не деморалізує їх і полишає на будучність тревалїйші користи. При роздїлї субвенциий межи поодинокі повіти служили за основу дати позбирані і відомости о правдивій потребі недостатку, котрі старав ся я зібрати як в дорозї урядовій так також і через приватні інформациї“.

В дальшій бесїдї сказав п. Намістник, що роздав безплатно 6,000.000 кільоґрамів соли для худоби — весь запас, який був в Бохні і Величці. При сїй нагодї сконстатував п. Намістник, що добробит нашого селяньства в порівнаню з 20 або 30 літ тому назад значно збільшив ся. Згадавши про пожежі, звернув п. Намістник увагу на то, що дуже часто причиною огнів стають ся малі дїти лишені без дозору, що бавлять ся сїрничками. П. Намістник взивав длятого всїх, що можуть мати якийсь вплив, щоби остерігали людий перед такою легкодушностию, котра робить шкоду їм самим і цїлим оселям.

11)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

(Дальше).

По відповідних приготовленях і по уложеню пляну кампаниї виплило сполучене французске і анґлїйске войско з Варни в днях 3 до 5 вересня 1854 до Криму, а разом з ним поплив і малий відділ турецкого войска — разом всего 50.000 мужа. Дня 14 вересня доплила ся армія щасливо до берегів Криму і без всякого опору зі сторони противника почала висїдати на беріг на полудни від Евпаторії. Первістно був такий плян, щоби взяти Севастополь несподїваним нападом. Начальний командант цїлої сполученої армії, французкий маршалок Ст. Арно (Arnaud) зробив тодї таку саму похибку, як в наших часах ґенер. Куропаткін перед битвою під Ляояном: він перед виїздом з Варни видав відозву до войска, в котрій заповів приблизно, що постановив взяти Севастополь несподїваним нападом. Се, що правда, не богато помогло Росиянам а стало ся хиба лиш причиною того, що в послїдних днях вересня розійшла ся по цїлій Европі чутка о упадку Севастополя: говорено, що сполучена армія убила 18.000 Росиян, взяла 22.000 в неволю і заняла всї форти довкола міста, в котрих було 2000 пушок. Австрийский міністер справ заграничних Буоль подав був тоту сензацийну вість французкому послови, кажучи, що дістав єї від ц.к. консуля в Букарештї, куди приніс єї один з турецких курєрів, якийсь Татарин. Австрийский Цїсар вислав був зараз з нагоди тої вісти ґратуляцию до француского цїсаря, котрий знов з малим застереженем подав єї до відомости французкої армії.

А поправдї річ так ся мала: Сполучене войско вирушило було з під Евпаторії дня 19 вересня на Севастополь; дня 20 стрітилось оно з росийским, значно слабшим войском під командою ґр. Меншікова на полудневім березї ріки Алма. Підчас коли ґенерал Боке (Bosquet) на чолї одної французкої дивізиї і 4000 Турків мав на правім крилї від моря обходити росийске ліве крило, заатакували Анґлїйцї з фронту; по кількагодинній борбі стратили Росияни 5000 мужа а ґр. Меншіков уступив ся до Бакчісерая а сполученій армії лишив отверту дорогу до Балаклави, місцевости, положеної на полудне від Севастополя.

Здавало ся вже, що північна, зле укріплена сторона міста не буде могла довго ставити опір, але Анґлїйцї і Французи не уміли використати своєї побіди, а трудности зле підготовленої кампаниї показали ся небавком. Росияни затопили свою фльоту, котра би не могла була ставити довгого опору сполученим фльотам, і замкнули тим севастопольску пристань, а оба союзники не могли знов замкнути пристань від полудня, бо фльота мусїла довозити войску провіянту. А хоч би були й замкнули, то се не на богато було би придало ся, бо Росияни довозили мунїцию і поживу від півночи. До того ще в таборі союзного войска вибухла була холера, занесена з Варни. Від неї погиб також і маршалок Ст. Арно а начальна команда перейшла тепер на вожда середних здібностий, ґенерала Канроберта.

Дня 6 жовтня почало ся остріловане крїпости від сторони суші і моря, але з малим успіхом. Росияни пробовали два рази відтяти то облогове войско, що стояло коло Балаклави; так раз дня 25 жовтня, коли то ґен. Ліпранді випав з крїпости і довів до пятигодинної стички коло Балаклави. Росиянам вело ся зразу добре, але они не уміли використати своєї побіди і так тота борба стала ся лиш початком доще кровавійшої битви дня 5 падолиста коло Інкерману під Севастополем. Росийске войско, в силї 60.000 мужа, розпочало атак досьвіта. Около 11 години підсунулись они були аж під анґлїйский табор, але Французи під командою ґен. Бокета прийшли Анґлїйцям на поміч і Росияни мусїли назад вертати до крїпости. Сим разом сполучені войска побідили були дїйстно; Росияни стратили в сїй битві 10.000 а оба союзники всего лиш 4 до 5000 мужа.

Тимчасом надходила зима і о приступі на Севастополь не могло вже бути й бесїди. Від осїнних дощів поробились були в таборі союзного войска та в облогових окопах багна; буря на мори нищила фльоту і транспортові кораблї; хороби почали були ширити ся а найбільше потерпіли були від них Анґлїйцї. В сїчни 1855 настала була велика студінь а роботи облогові не поступали наперед. Росиянам було лекше зимувати і они за той час укріпляли місто що-

Дальше говорив п. Намістник про холєру, про реґуляцию рік та про фінанси краю і справу знесеня права пропінациї, а наконець пожелав послам щасливої працї. Палата нагородила бесїду п. Намістника грімкими оплесками.

Відтак присьвятив Маршалок посмертну згадку пос. А. Скшиньскому і відчитав пильне внесенє ґр. Тарновского о висланє депутациї до Цїсаря з подякою в справі замку на Вавели. Пос. Олесницкий відчитав тоді заяву руских послів, в котрій они іменем руского народу противлять ся, щоби вавельскій справі надавати характер полїтичний. — Посли Станїньский і др. Олесницкий звернули ся до Маршалка краєвого з просьбою, щоби поставив на порядку дневнім звіт комісиї адмінїстрацийної о їх внесенях в справі реформи виборчої, що Маршалок і обіцяв зробити.

Вісти полїтичні.

З краєвих соймів — Угорска криза. — Події в Росиї. — З Македонії.

Ми вже згадували про демонстрациї в Празї в справі загального права голосованя; тут додаємо, що маршалок краєвий кн. Лобкович принявши депутацию робітників, прирік предложити петицию соймови і заявив, що він є приклонником розширеня права голосованя. Намістник ґр. Куденгове відповів знов, що без уповажненя правительства не може в такій важній справі давати обовязуючої заяви, але петицию предложить правительству. А що до своєї особи заявив, що зверне увагу на сю справу. Вкінци просив намістник о спокійний перехід демонстрациї. Депутациї вернули на площу Радецкого і закомунїкували відповідь маршалка і намістника. Відтак пос. Гибеш виголосив промову і висказав симпатиї моравских робітників до робітників Чех. Вкінци візвано присутних до розходу, що і наступило в цїлковитім спокою.

На вчерашнім засїданю зальцбурґского сойму поставили посли Штельцель і товариші внесенє, взиваюче правительство, щоби в виду мадярских жадань войскових і правнодержавного становища Чехів обставало при нїмецкій команді в армії і при законодавчім заведеню нїмецкої мови яко державної в Австриї.

В Будапешті відбуло ся вчера засїданє палати папів, а члени кабінету не явили ся і тут так само як в палатї послів. По довшій дискусиї ухвалено резолюцию Беотї'го, в котрій палата приняла до відомости королївский рескрипт о відроченю парляменту та висказала заразом жаль, що через кількакратне відрочуванє сесиї тамує ся діяльність парляменту; палата висказує надію, що наконець буде усуненe непокояче положенє і в краю буде заведений спокій.

Грізним розрухам в Москві ще нема кінця, а правительство побоює ся, що події в Москві готові вплинути також і на Петербург та викликати тут такі самі розрухи. Фактом має бути, що численні аґенти революцийні приїхали вже з Москви до Петербурга і завели там широку аґітацию за загальним страйком. Робітники зачинають вже виступати з новими жаданями, особливо же великий рух слїдно межи петербурскими складачами друкарскими. — Тепер вже й урядово признають, що рух страйковий в Москві не єсть економічний лиш полїтичний яко демонстрация против ординациї виборчої до думи державної. Подібні непокої як в Москві мали проявити ся також і в многих містах середної Росиї.

Дуже грізні вісти надходять з Харбіна, головної кватири манджурскої армії. У всіх відділах армії настав, кажуть, великий розлад. В кількох полках прийшло навіть до отвертого бунту, котрий аж по кровавій борбі можна було здушити. Жовніри не слухають офіцирів, хиба тих, що революцийного духа. Часть войска жадає грошевої винагороди за труди і муки підчас війни, а всї домагають ся, щоби їх як найскорше вислано до краю і грозять, що скоро транспорт не розпічне ся борзо, то они самі цїлими полками виберуть ся в дорогу.

З Константинополя доносять: В послїдних днях одна грецка дружина спалила в селї Ґермен в монастирскім вілєтї і славяньскі церковні книги і забрала 140 турецких фунтів. Инша грецка дружина спалила в болгарскім селї Арменско всї церковні книги а сьвященика Христа взяла до неволї.

Новинки.

Львів, дня 12 жовтня 1905.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав директорови ґімназиї II. у Львові Ем. Вольфови при нагоді его переходу на власну просьбу в стан супочинку ордер зелїзної корони III. кляси.

— **Іменованя.** П. Управитель мінїстерства просьвіти іменував директора учительскої семінариї в Коросні, Семена Матусяка, окружним інспектором шкільним міского округа у Львові.

— **На задушні днї.** Маґістрат міста Львова подає отсим до відомости: В інтересі порядку догідної комунїкациї і публичної безпечности зі взгляду на надзвичайний рух публики, що відвідує гроби на личаківскім кладовищи в днях 1-го і 2-го падолиста, поновляє маґістрат своє розпорядженє з 23-го жовтня 1902 і заряджує, щоби сего року в наведених повисше днях похід улицею Пекарскою на Личаківске кладовище відбував ся лиш одним тротоаром по лївій стороні, а поворот з кладовища по другій, значить ся лївій стороні улиці. Хто би провинив ся против сего наказу, буде караний на основі мінїстерияльного розпорядженя з 30 вересня 1857 Дн. зак. д. ч. 198.

— **Земля на продаж.** Товариство „Краєвий Союз кредитовий у Львові“ (Ринок ч. 10) має на продаж землю в отсих повітах: Мостиска, Яворів, Щирець, Старий Самбір, Жидачів і Коломия. Зголошувати ся треба як найскорше. Близших інформаций уділяє Дирекция сего товариства.

— **Наганячі руских селян за море.** Дуже справедливо підносить „Руслан“ дуже прикру для нашої суспільности справу, що межи нами самими знаходять ся люди, котрі висилають наших селян в сьвіт за очи, майже на певну погибель за море. „Руслан“ пише в сїй справі: Наганячі руских селян за море ще не перевели ся, хоч власти бачно слїдять за ними. Майже кождий шинкар на селї є тайним агентом якогось там перевозового бюра, бо має з того двоякий хосен: і землю купить дешево від хлопа і від кождої звербованої за море душі возьме баришного. Помічну руку, може несьвідомо, подає тим торговцям руских селян руска праса популярна, призначена для широких кругів народа, поміщуючи шумні реклями про дорогу до Америки, Канади і до тим подібних безвістий, де еміґрант запропастить свій спокій і гаразд, свою віру і народність, як не зарав, то в другім, третім поколїню. Вибір дороги до Америки є справді обильний. „Свобода“ поручає своїм читачам їзду до Америки Norddeutscher Lloyd-ом; „Поступ“ — „Австро-Амеріканом“; „Гайдамаки“ і „Дзін“ — Кунардом, а „Громадский Голос“ радикально забрав ся до прочищеня своєї „партиї“, бо містить аж три анонси в кождім числї: Бесядецкої, Кунарда і Red Star Line. Чия-ж вина, що еміґрация руского селяньства до Америки „горячково“ змагає ся? Чи вина темнота селянина, що він, вичитавши сам або через другого про вигоди в кораблі, із зневірою опускає руки в працї на батьківщині і пре на слїпо за море, чи вина ту та криво друкована просьвіта, несена на стовпцях ґазети, що з поданою крихтою сьвітла правди і віри вказує читачеви також дорогу, яка веде у пропасть непевности на канадийских безмежах? І за тих кількадесять, чи кількасот, а хочби навіть кілька тисяч корон ґазета має торгувати душами свого народу? Чи се етично і морально,

---

раз лїпше, до чого причинив ся найбільше знаменитий інжинїр ґен. Тотлєбен.

Увага цїлого сьвіта звернула ся тепер на Севастополь. Союзним державам удалось тепер позискати „для цивілїзациї“ — як тоді говорено — ще третого союзника — сардиньске королївство. Король Віктор Емануїл, котрий дня 26 січня приступив був до анґлїйско-францускoго союза для удержаня независимости Туреччини, обіцяв вислати корпус в силї 15.000 мужа. Для союзної армії в Кримі, котра потерпіла була великі страти, була се велика поміч, але она наспіла дуже пізно. Аж в маю 1855 р. відплило то войско з Ґенуи до Криму. З другої же сторони почав був і цар збирати свої сили. В цїлій державі розписано бранку і до Криму почало надходити войско, але задля зими і далекої дороги та задля величезних обманьств в зарядї для заосмотреня войска в дуже лихім станї.

Але сам цар не мав дожити кінця тої злощастної війни, котру викликав був лиш задля того, щоби загорнути чужі землї. Сумні вісти, які надходили з полудня, а котрі показували єму наглядно, що его войско не в силї ставити опір Французам та Анґлїйцям, а навіть і Туркам, дуже его роздразнили. До того прийшла ще перестуда, якої цар набавив ся підчас войскової ревії і він помер дня 2-го марта 1855 р. Смерть его викликала була велику сензацию в цїлій Европі, бо говорено загально, що він отроїв ся. На дворах в Берлинї і Відни заряджено грубу жалобу по помершім, а берлиньскі ґазети, стоячі по сторонї правительства, оплакували смерть царя якби свого володїтеля. Султан, коли єму принесли вість о смерти царя Николая I., сказав лиш: „Бог, що судить так само володїтеля як і жебрака, нехай простить померпому его гріхи“.

Тимчасом положенє під Севастополем погіршало ся щораз більше в некористь Росиян. Під конець січня явив ся під Севастополем па приказ цїсаря Наполеона ґенерал Ніль, котрий дотеперішний плян облоги скасував зовсім яко хибний і уложив новий, після котрого головні атаки мали бути вимірені на т. зв. корабельне місто і на форт Малаков, пануючий над сим передмістєм. Надходили сьвіжі войска. З початком лютого наспіло турецке войско, котре над Дунаєм вже було непотрібне, і стануло під командою Омара-паші та відперло коло Евпаториї дня 17-го атак Росиян. Кажуть, що вість о тій програній під Евпаториєю битві добила царя. Кн. Меншікова відкликано, а на его місце іменовано кн. Михайла Ґорчакова. Послїдним дїлом умираючого царя було, що він підписав манїфест, взиваючий росийский нарід до загального ополченя. Так полишив він свому синови Александрови II. нещасливу і погубну війну, а той не міг єї зараз закінчити, хоч і як она була непопулярна для росийского народу, а може й була нею від самого початку.

З початком весни борба розпочала ся на ново. Цїсар Наполеон III. носив ся зразу з гадкою поїхати до Криму, щоби там прискорити хід війни, але внутрішні відносини в краю і обава его окруженя недопустили до того. Щоби заступити Канроберта, котрий сам то відчував, що не доріс до своєї задачі, вислав він чоловіка безвзглядно енерґічного, ґенерала Пелїсієра, котрого імя знане було від 1846 р., коли то він винищив збунтоване племя Арабів, що сховало ся було в печері коло Дендери; він казав був запалити мокре дерево при входах до тої печери і видушив димом всїх людий, що там були.

(Дальше буде).

най кождий сам осудить. Доказу на сї наші заміти не треба, а сьвідчить за тим хочби й се, що еміґрацийні анонси рідко лучають ся в ґазетах призначених для інтелїґенциї, а ще менше в їх в польскій пресї, а за те повно в руских популярних ґазетах, призначених для селян. Видко, що лукава доля засудила нашого селянина на те, аби леда павук користаючи з его темноти, закидав на него свої сїти: один павук буде наганяти, другий висисати.

— **„Сокільский Базар"** у Львові, заснований дня 15-го вересня 1904, видав справоздане з своєї дїяльности по день 31-го липня 1905. Із справоздання показує ся, що Базар мав за тих $10^1/_2$ місяців 30.557 корон 8 сот. загального обороту, 15.788 К 85 с. приходу, а 14.768 К 23 с. розходу. Взагалї Базар розвиває ся успішно.

— **Кіньске мясо.** Маґістрат міста Львова постановив увести в продаж, як то дїє ся у всїх більших містах, кіньске мясо. Найшов ся вже підприємець, котрий обзнакомившись у Відни з продажию кіньского мяса, наймив в тій цїли склеп. Однако в послїдній хвили він відступив від свого наміру, бо начальник різницкої корпорациї, Житний, заборонив ему вхід до різницї і на кождім кроцї робив перепони. Президент міста п. Михальский надїє ся наклонити других підприємців до відкритя склепів з кіньским мясом, а коли би то вскорі не наступило, то будуть відкриті склепи з кіньским мясом з міскім заряді.

— **Арештоване епископа.** З Константинополя доносять, що в Скутарі арештували турецкі власти вірменьского епископа. То арештоване викликало велике огірчене вірменьского населеня в цїлій околици.

— **Грошеві пересилки з Америки.** Число грошевих пересилок з Америки до Австриї побільшило ся в послїдних лїтах дуже значно. В р. 1900 виносили ті посилки 5 мілїонів корон, в р. 1904 дійшли они до висоти 15 мілїонів корон, а в першій половинї сего року виносили вже суму 8,8000.000 корон. Суть то ощадности еміґрантів. Наведені посилки не обнимають загальної суми пересланих гроший, бо значні суми пересилають ся також за посередництвом банків і аґентів, що дає нагоду до ріжного рода надужить. Аби то усунути, заключила управа австрийских почт і телеґрафів договор з товариством American Express Company, котре в своїх філїях приймає гроші від еміґрантів і пересилає їх до центрального уряду у Відни, а той відсилає їх за переказами адресатам. Подібні відносини суть також в Канадї, в наслїдок чого австрийске міністерство торговлї заключило такий договір з канадийским правительством.

— **Снїги.** З Більска на Шлеску доносять, що там настала від позавчера велика студінь, а в Татрах і на Лисій горі упав снїг. Так само доносять із Закопаного. Минувшої суботи упав там снїг досить грубою верствою і покрив всї верхи та низші гори. В сторонах коло Нового Торга упав також снїг. Подібно доносять з Темешвару на Угорщинї. В ночи на 10 с. м. так там нараз похолоднїло, що взяв малий мороз і став снїг падати. З Цуриху в Швайцариї доносять, що в тамошних особливо в висше положених сторонах упали такі снїги як серед зими.

— **Підроблені гроші.** З Ярослава доносять, що і там появили ся підроблені 10-коронові монети, а іменно у робітників, повернувших з Прус. Придержані особи оправдують ся, що в зелїзничій реставрациї в Осьвіцімі міняли пруські марки на австрийскі гроші і що при тій нагоді одержали згадані фальшиві 10-коронівки.

— **Дрібні вісти.** На площи сьв. Духа у Львові найдено оногди лист заставний на 5000 зр. сер. I. ч. 1789 і зложено его в поліциї. — Пропав без вісти десятилїтний Мариян Смушович у Львові, що вийшов ще перед кількома днями з дому матери, замешкалої при улици Браерівскій ч. 16. — На послїдним засїданю дирекциї австро-угорского банку у Відни ухвалено утворити експозитуру банку в Чорткові. — В Новім Санчи застрілив ся внаслїдок нервового розстрою Феликс Піш, блат властителя друкарнї. — Промислово-рільнича виставa в Тарнові зістала передвчера вечером закрита. — Антитуберкулїчний конґрес відбуде ся в р. 1908 в Сполучених Державах. — До окружного суду в Станиславові відставила сими днями жандармерия Лайку Надель, сильно підозріну о вивіз молодих дївчат за границю до домів розпусти.

— **Отруйниця з любови.** Люблиньский суд окружний засудив на 5 лїт вязницї молоду женщину, котра труїла брата мужа з великої любови для послїдного. Муж бо її служив у войску, а їй говорено, що коли би брат его, що має 35 лїт умер, то увільнили би мужа. Жінка пійшла отже до шурина і всипала отрую до каші, котра для него варила ся. Остаточно шурин полишив ся при житю, бо лікарі его уратували, муж служить дальше, а жінка сидить у вязници.

— **Самоубийство.** У Львові відобрав собі житє Мариян Мерунович, технік, син пос. Т. Меруновича.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: За дозволом ц. к. Міністерства зелїзниць запроваджує ся сим на пробу абонаментові білети вступу на перон з важностию на один місяць календаровий по 4 корони за білет. Білети ті можна набувати в касах особових.

Телеґрами.

Відень 12 жовтня. Заповіджене розпоряджене о реформах в школах народних і видїлових появить ся в суботу в дневнику законів державних. Оно буде обовязувати всї краї з виімкою Галичини, для котрої буде видане окреме розпоряджене.

Будапешт 12 жовтня. Вчера в полудне виїхали до Відня крім бар. Феєрварі'го ще й міністер справ внутрішних Крістоффі і міністер справедливости Ляній.

Будапешт 12 жовтня. Комісия економічна угорского сойму ухвалила виплатити послам дієти в падолистї. Президент поручив касам державним, щоби постарали ся о відповідний запас готівки.

Петербург 12 жовтня. З Москви доносять: Демонстрациї і розрухи на улицях прибирають щораз більші розміри і не минає й година без бійки з войском. Студенти обняли провід товпи. Число ранених величезне. Вчера розкинено в містї бомби, котрих вибух викликав величезний переполох.

Москва 12 жовтня. Страйк фабричних робітників заедно збільшає ся. Кілька громад робітників змусили варстати зелїзничі застановити роботу.

Москва 12 жовтня. Оголошений урядово звіт вичисляє всї бійки товпи з полициєю і войском в днях 6, 7, 8, 9 і 11 с. м. і зазначує, що в бійках тих нїхто не погиб.

Курс львівский.

Дня 11-го жовтня 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	558·—	568·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	585·—	595·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот $4^1/_2$%	101·30	102·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краев.	101·50	102·20
4% листи застав. Банку краев. .	99·80	100·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·40	100·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·50	100·20
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·50	100·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	98·40	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	92·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	54·50	56·50
Угорскі черв. хреста . .	34·75	36·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	62·—	66·—
Базилїка 10 кор. . .	25·80	27·80
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).